

1) Ἀδελφὸς κατὰ σύμβασιν, ἥτοι τέκνον γονέως συνάψαντος δευτέρου γάμον μετ' ἄλλου ὁμοίως ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος ἐν σχέσει πρὸς τὸ τέκνον τούτου ἐκ τοῦ πρώτου γάμου Κρήτ. Συνών. *άλληλοπρόγονο*. 2) Ἀδελφὸς ἑτεροθαλῆς ἐνθ' ἄν.: *Τρώγοναι σὰ μ'λαδέρφια Σάμ.*

3) Ἀδελφὸς δίδυμος Κυκλ.

Πβ. **άλληλάδερφος*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Μηλαδέρφι* καὶ ὡς τοπων. Κύθν.

**άλληλάδερφος* ὁ, *άλλάδερφος* Ἡπ. *άλλ'νάδιρφους* Ἡπ. *ληνάδερφος* Ἡπ. (Τσαμαντ.) *λολάδερφος* Ἡπ. Κέρκ. *λουλαδερφός* Κεφαλλ. *μηλάδερφος* Κύθν. Πελοπν. (Μεσσ.) *μηλαδερφός* Θράκ. (Γέν. Σηλυβρ.) *μελάδερφος* Ἡπ. *μ'λάδιρφους* Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *μ'λαδιρφός* Μακεδ.

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ οὐς. *άδερφός*. Ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 30 (1919) Λεξικογρ. Ἀρχ. 38 κέξ.

Ἀδελφὸς ἑτεροθαλῆς. Πβ. *άλληλαδέρφι*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Μηλαδέρφη* καὶ ὡς τοπων. Εὐβ.

άλληλο- λόγ. κοιν.

Θέμ. τῆς ἀρχαίας *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων*.

Συντίθεται ὡς πρῶτον συνθετ. πρὸς δήλωσιν ἀμοιβαιότητος καὶ *άλληλοπαθείας*, ὡς: *άλληλοβοήθεια*, *άλληλοσκοτωμός*, *άλληλοσκοτώνομαι*, *άλληλοτρώγομαι*, *άλληλοὑβρίζομαι*, *άλληλοφαγώνομαι* κττ.

άλληλοβοήθεια ἡ, λόγ. σύννηθ. *άλληνοσύθεια* Κάρπ. *άλληβοήθεια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *άλληβόθεια* Μακεδ. (Βογατσ. Καταφύγ.) *άλληγόθεια* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *άλλ'βούθεια* Θράκ. (Μάδυτ.) *ληνοβόθεια* Βιθυν. *ληνοβούθεια* Δαρδαν. (Ὀφρύν.) *ληβόθεια* Μακεδ. (Βελβ.) Πληθ. *άλλ'βούθεια* τά, Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ οὐς. *βοήθεια*.

1) Τὸ νὰ βοηθῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀμοιβαία βοήθεια ἐνθ' ἄν.: *Ἀλληβοήθεια* κάνομε καὶ πάω ὡ σήμερα καὶ δουλεύω του κ' ἔρχεται πάλ' ἐκεῖνος αὐριο Ἀπύρανθ. *Ἀλληβοήθειες* κάνουνε φτοι (αὐτοὶ) αὐτόθ. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ τρόπον ὥστε νὰ βοηθῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον Μακεδ. (Βελβ.): *Πααίνουμι - σκάπτουμι* ληβόθεια. 2) Συνεταίρικῃ χρῆσις ζεύγους βοῶν ὑπὸ δύο γεωργῶν, τῶν ὁποίων ἑκάτερος ἔχει ἀνὰ ἓνα βοῦν Μακεδ. (Χαλκιδ.)

άλληλοβοηθῶ λόγ. σύννηθ. *άλληβοηθῶ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ ρ. *βοηθῶ*.

Μόνον κατὰ πληθ., βοηθοῦμεν ἀλλήλους: *Τὰ δυὸ ἀδέρφια* *άλληλοβοηθοῦνται* σύννηθ. *Νά ῥθης ν'* *άλληβοηθηστοῦμεν* ἐφέτι ποῦ *μεστα μοναχοὶ κ'* οἱ δυὸ (νὰ παράσχωμεν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν εἰς τὰς γεωργικὰς ἡμῶν ἐργασίας) Ἀπύρανθ. *Ἀλληβοηθειόμεστα κ'* εἶναι δυὸ τρεῖς χρόνοι (ἀπὸ δύο τριῶν ἐτῶν βοηθοῦμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον κατὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας) αὐτόθ.

άλληλόγημα τό, ἀμάρτ. *άνηλόγημα* Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άλλήλογῶ*.

Μεταβολὴ γνώμης, μεταμέλεια.

άλληλογίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άνηλοίτικος* Σίφν.

Ἐκ τῆς φρ. *άλλης λογῆς* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτικος*.

Ἀλλῆς λογῆς, ἄλλου εἶδους, διάφορος, ἀνόμοιος. Συνών. *άταίριαστος*.

άλληλογραφία ἡ, λόγ. κοιν.

Τὸ μεσν. οὐς. *άλλήλογραφία* = λόγοι ἀμοιβαῖοι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἐν οἷς τὰ πρόσωπα στιχηρῶς ἢ ἄλλως συντομώτερον διαλέγονται.

Ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν: *Ἐχω* *άλληλογραφία* μετὸν δεῖνα.

άλληλογραφῶ λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐς. **άλλήλογράφος*.

Ἀνταποκρίνομαι πρὸς τινα δι' ἐπιστολῶν, ἀνταλλάσσω ἐπιστολάς.

άλληλογῶ Ἀμοργ. Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. *άνηλογῶ* Χίος *άνηλωῶ* Νάξ. (Γαλανᾶδ. κ.ά.) *άλλαλογῶ* Ἡπ. *άλλαλουῶ* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) *άλληλογάω* Ζάκ. Ἡπ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. *άηλογῶ* ΔΣολωμ. 53 *άηλογάω* Ζάκ. *άλληλοιζῶ* Κρήτ.

Τὸ μεσν. *άλλήλογῶ*. Πβ. Σπαν. στ. 326 (ἐκδ. ΔΜαυροφρύδ. σ. 11) «νίε μου, ἴδε, ἂν ἔφαγες ξένον τίποτε πρᾶγμα | καὶ πῆρες καὶ κατέλυσες, κατεδαπάνησές το, | μὴ κρύψης τοῦτο, μὴ ἀρνηθῇς, μὴ τὸ ἀλληλογήσης». Εἰς τὸ *άηλογῶ* ἀποβολὴ τοῦ λ κατ' ἀνομ.

1) Παλινφθῶ, μεταβάλλω γνώμην, μεταμελοῦμαι ἐνθ' ἄν.: *Ἐῖπενε πῶς θὰ τὸ κάμη, μὰ ὕστερα* *άλληλόσηνε* Κρήτ. *Δέν πιστεύω ν'* *άνηλόσης* Νάξ. *Ἀνηλόσηνε* πάλι καὶ δὲ *δὸ πουλεῖ τὸ χωράφι* Γαλανᾶδ. 2) Ψεύδομαι Χίος. 3) Ταράττομαι, θορυβοῦμαι Κρήτ.: *Ἀλληλοῖσαμένε* καὶ δὲν *ἐκατέχαμένε* *εἶδα νὰ κάμωμένε*. β) Ἀντηχῶ ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημι.

... *Βουνὰ καὶ λόγγοι* | καὶ *λαγκάδια* *άηλογοῦν*.

4) Ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, παραφρονῶ Ἡπ.: *Ἀπὸ τὸ φόβο του* *άλληλόσης* ὁ *ἀνθρωπος* Ἡπ. 5) Λέγω ἄλλα ἀντ' ἄλλων, παραληρῶ Ζάκ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Συνών. *άνεμομιλῶ*, *παρалаλῶ*, *παρалогиάζω*, *παρалоγῶ*, *παρამιλῶ*.

άλληλοδιδασχτικός ἐπίθ. λόγ. κοιν. (παλαιότ.)

Ἐκ τῆς ἀρχ. *άλληλοπαθοῦς* ἀντων. *άλλήλων* καὶ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *διδασχτικός*.

Ἐκεῖνος, ἐν ᾧ διδάσκουν οἱ μὲν τοὺς δέ, ἐπὶ σχολείου: *Σχολεῖο* *άλληλοδιδασχτικό* (τὸ κατώτερον σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διδασκάλου οἱ μᾶλλον κατηρτισμένοι μαθηταὶ ἐδίδασκον εἰς παλαιότερους χρόνους τοὺς ἄλλους ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμῆσιν).

άλληλομαχία ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐς. *άλλήλομαχία*.

Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἔρις: *Καλέ, εἶδα ναι* *τούτη* ἡ *άλληλομαχία* *σας*, *τρώεστε σὰν νὰ* *στε* *άλληλοπρόγονα*.

άλληλομαχῶ Ἀντικύθ. Κρήτ. κ.ά.

Τὸ μεσν. *άλλήλομαχῶ*.

Κατὰ πληθ., ἐρίζομεν πρὸς ἀλλήλους. Πβ. *άλληλοτρώγομαι*, *άλληλοφαγώνομαι*.

